

[LUPKA *sb m*

N sg lupka.

Sł stp, Cn, Linde brak,

Dem. od nie zaświadczonego u nas „lupa” (z lat. lupa) ‘wilk’; wilczek: Wiele mądry Myśliwiec fortylow náyduie [...]. Vmie piźczęć iák Sárná [...]. Wławfzy [!] wzgorę iák Lupká młodziuchny fkowycźj BielawMyśl D3.

Synonimy: wilczek, wilczę.

FP